

Szczecin, 30.08.2025

dr hab. Jarosław Korpysa, prof. US
Instytut Zarządzania
Uniwersytet Szczeciński

Recenzja

dorobku naukowo-badawczego oraz dydaktyczno-popularyzatorskiego

dr Michała Bańki

sporządzona w związku z postępowaniem prowadzonym

w Politechnice Warszawskiej

o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk

społecznych w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości.

1. Podstawy formalno-prawne sporządzenia recenzji

Podstawą formalną do sporządzenia niniejszej recenzji jest pismo dr hab. inż. Katarzyny Rostek, prof. PW, Przewodniczącej Rady Naukowej Dyscypliny Nauki o Zarządzaniu i Jakości Politechniki, z dnia 9.06.2025, informujące o powołaniu mnie na recenzenta (zgodnie z uchwałą Rady Naukowej Dyscypliny Nauki o Zarządzaniu i Jakości Politechniki z dnia 20 maja 2025 r. nr 52/III/2025), w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości Pana dr Michała Bańki.

Podstawę prawną sporządzenia recenzji stanowiły przepisy ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. poz. 1668). Do oceny przedstawione zostały następujące prace i dokumenty:

- dane wnioskodawcy,
- kopia dokumentu poświadczającego posiadanie stopnia doktora,
- autoreferat przedstawiający opis dorobku i osiągnięć naukowych,
- wykaz osiągnięć naukowych, stanowiących znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny,
- monografia autorstwa Pana dr Michała Bańki pt. "Open Innovation and Startups", Wydawnictwo Routledge, 2025, ISBN: 978 – 1 – 032 – 88920 – 7 wskazanej jako

osiągnięcie naukowe wynikające z art. 219 ust. 1 pkt. 2a Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. 2018, poz. 1668),

- potwierdzenia pozostałych osiągnięć tj. staże naukowe, realizowane projekty badawcze, rozwojowe i dydaktyczne, międzynarodowe i krajowe nagrody naukowe, dydaktyczne i organizacyjne, uczestnictwo w międzynarodowych krajowych kongresach, sympozjach, konferencjach, działalność recenzencka, współpraca z podmiotami sektora gospodarczego, samorządowego i organizacjami pozarządowymi
- kopie wybranych jedenastu publikacji dr Michała Bańki omówionych w pkt 3.2 autoreferatu.

Po zapoznaniu się z przedłożoną dokumentacją, stwierdzam, że dokumentacja została przygotowana przez Habilitanta w przejrzysty sposób, zgodnie z wymaganiami Rady Doskonałości Naukowej, jest ona kompletna i wystarczająca do przeprowadzenia oceny w zakresie nadania dla dr Michała Bańki stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości. Zauważalny jest jednak brak wniosku Pana Doktora o przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości. Mimo to tzw. rękojmią, że taki wniosek istnieje jest pismo Przewodniczącej Rady Naukowej Dyscypliny Nauki o Zarządzaniu i Jakości Politechniki Warszawskiej, z dnia 9.06.2025.

Oświadczam, że nie jestem współautorem żadnej z opublikowanych przez dr Michała Bańkę prac naukowych, a także recenzentem w procesach wydawniczych publikacji przedłożonych do recenzji.

2. Informacja o Habilitancie i przebiegu jego pracy naukowo – dydaktycznej

Dr Michał Bańka jest absolwentem kierunku ekonomia Wyższej Szkoły Handlu i Prawa im. Ryszarda Łazarskiego w Warszawie, gdzie w roku 2002 uzyskał tytuł zawodowy magistra. Stopień naukowy doktora nauk ekonomicznych w zakresie nauk o zarządzaniu został nadany Habilitantowi decyzją Rady Wydziału Inżynierii Produkcji Politechniki Warszawskiej w dniu 24 czerwca 2008 r., na podstawie rozprawy doktorskiej pt. „Metodyka oceny instytucji zaangażowanych w proces wyboru projektów współfinansowanych z funduszy strukturalnych (na przykładzie Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa wyższego, Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości oraz Agencji Rozwoju Przemysłu S.A)”. Promotorem rozprawy był dr hab. Kazimierz Waćkowski, prof. PW, zaś recenzentami w przewodzie byli: prof. dr hab. Stanisław Marciniak oraz dr hab. Witold Bielecki, prof. ALK. Dr Michał Bańka

rozpoczął pracę zawodową w 2003 jako asystent w Wyższej Szkole Handlu i Prawa im. Ryszarda Łazarskiego w Warszawie. W 2005 roku został pracownikiem Politechniki Warszawskiej, gdzie do 2008 r. pełnił funkcję sekretarza studiów doktoranckich, a w latach 2008 – 2010 był adiunktem na Wydziale Inżynierii Produkcji w Instytucie Organizacji Systemów Produkcyjnych. Jednocześnie w latach 2005 – 2011 był kierownikiem studiów podyplomowych „Zarządzanie projektami współfinansowanymi z funduszy strukturalnych UE” w Akademii Leona Koźmińskiego w Warszawie i adiunktem (2009 – 2010) na Uniwersytecie Warszawskim, Wydział Dziennikarstwa i Nauk Politycznych, Katedra Europeistyki. Od roku 2017 ponownie zatrudniony jako asystent na Wydziale Inżynierii Produkcji, w Instytucie Organizacji Systemów Produkcyjnych Politechniki Warszawskiej. Obecnie jest kierownikiem Zakładu Naukowego Zarządzania i Jakości na Wydziale Mechaniczno - Technologicznym, Instytutu Organizacji Systemów Produkcyjnych Politechniki Warszawskiej.

Uwzględniając przebieg pracy naukowej i osiągnięcia Habilitanta stwierdzam, że dr Michał Bańka **spełnia pierwszy warunek** w odniesieniu do art. 219 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. poz. 1668) jakim **jest posiadanie przez Kandydata stopnia doktora**. Pan dr Bańka jest aktualnie 17 lat po uzyskaniu doktora i brak jest danych by ubiegał się wcześniej o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

3. Ocena monografii pt. „Open Innovation and Startups”, Wydawnictwo Routledge, 2025 wskazanej przez Habilitanta jako osiągnięcie wynikające z art. 219 ust. 1 pkt 2a ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. poz. 1668).

Dr Michał Bańka jako istotne osiągnięcie naukowe opisane w art. 219 ust. 1 pkt. 2a Ustawy z dn. 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, wskazała monografię „Open Innovation and Startups”, Wydawnictwo Routledge, 2025. Monografia liczy 269 stron, składa się z wstępu, 6 rozdziałów, Habilitant dokonuje w niej zarówno analizy teoretycznej, jak i empirycznej dotyczącej współpracy korporacji ze startupami w ramach programów akcelerycyjnych, ujmując ją w perspektywie teorii otwartych innowacji. Opracowanie obejmuje przegląd literatury z zakresu nauk o zarządzaniu i jakości oraz prezentację wyników autorskich badań, które umożliwiły rozpoznanie tego złożonego zjawiska.

Poruszana problematyka ma istotne znaczenie zarówno w wymiarze teoriopoznawczym, jak i praktycznym. Dotyczy jednego z kluczowych i aktualnych trendów współczesnego zarządzania – rozwoju koncepcji otwartej innowacji oraz kształtowania relacji między korporacjami a startupami w procesach akcelerycyjnych. Zgodnie z ujęciem twórcy

koncepcji otwartej innowacji, H.W. Chesbrougha, podmioty rynkowe powinny w procesie tworzenia innowacji wykorzystywać zarówno pomysły wewnętrzne, jak i zewnętrzne, pochodzące od różnych interesariuszy. Tym samym w warunkach powszechnego dostępu do wiedzy przedsiębiorstwa w tworzeniu innowacji nie mogą ograniczać się wyłącznie do własnych badań, lecz powinny dzielić się wiedzą oraz pozyskiwać rozwiązania od innych firm. Można zatem stwierdzić, że otwarta innowacja opiera się na celowym przepływie wiedzy – zarówno do, jak i z organizacji. Należy w tym względzie stwierdzić, że w analizowanym konstrukcie kluczową rolę pełnią startupy, które nie tylko poszukują powtarzalnego i skalowalnego modelu biznesowego, lecz także – jak wskazują liczni badacze, m.in. Ries, Ghezzi, Cavallo, Wennekers, Thurik, Carree, Fritsch czy Mueller – dzięki swojej zwinności i elastyczności generują innowacje, które w przeważającej mierze są schumpeterowskimi rozwiązaniami. Dlatego też korporacje coraz częściej pozycjonują współpracę ze startupami jako część swoich strategii tworzenia i rozwoju innowacji. Zakres tej współpracy jest szeroki i obejmuje zarówno nieformalne jak i ustrukturalizowane relacje.

Uwzględniając powyższe, stwierdzam, że wybór tematyki przez Habilitanta, który skoncentrowany jest na współpracy pomiędzy startupami a korporacjami w programach akceleryacyjnych, jest interesujący i w sposób nie budzący wątpliwości lokuje opracowanie w jednym z głównych nurtów badawczych dyscypliny nauki o zarządzaniu i jakości, odzwierciedlonych na następujących poziomach zarządzania tj. poziom strategiczny (przedsiębiorczość); poziom operacyjny (zarządzanie procesami, zarządzanie innowacjami, zarządzanie wiedzą i informacją); poziom funkcjonalny (zarządzanie produkcją i technologią).

Dokonując oceny ram teoretycznych należy stwierdzić, że monografia powstała jako odpowiedź Habilitanta na zdiagnozowaną przez niego lukę poznawczą zarówno w warstwie teoretycznej jak empirycznej, która dotyczy współpracy pomiędzy korporacjami i startupami w programach akceleryacyjnych. Autor monografii słusznie twierdzi, że skuteczność współpracy międzyorganizacyjnej ma kluczowe znaczenie dla adaptacji i wdrażania innowacyjnych rozwiązań oferowanych przez startupy w strukturach korporacji. Poruszana tematyka w monografii o ile jest dość dobrze rozpoznana w literaturze zagranicznej w tym np. Mu, R., & Wang, H. (2022). A systematic literature review of open innovation in the public sector: Comparing barriers and governance strategies of digital and non-digital open innovation. *Public Management Review*, 24(4), 489 – 511; Mirghaderi, S. A., Aboumasoudi, A. S., & Amindoust, A. (2023). Developing an open innovation model in the startup ecosystem industries based on the attitude of organizational resilience and blue ocean strategy. *Computers & Industrial*

Engineering, 181, 109301; Salimi, S., Shahriari, M., & Shirani, B. A. (2023). Designing a framework of influencing variables on open innovation in startup companies. *International Journal of Innovation Management*, 27(03n04), 2350014; Nambisan, S., Siegel, D., & Kenney, M. (2018). On open innovation, platforms, and entrepreneurship. *Strategic entrepreneurship journal*, 12(3), 354 – 368, to wciąż na gruncie literatury krajowej jest fragmentarycznie badana i analizowana.

Oceniając dobór tematyki stwierdzam, że jest on jest dość precyzyjny. Doceniam, że dr Michał Bańka podejmuje próbę analizy tematyki z jednej strony łącząc rozważania teoretyczno – koncepcyjne z praktycznymi implikacjami dla rozwoju współpracy międzyorganizacyjnej w procesie tworzenia i upowszechniania otwartych innowacji. Świadczy to o dobrym rozeznaniu Habilitanta w aktualnych problemach dyscypliny nauk o zarządzaniu i jakości a także o Jego dojrzałości naukowej.

Efektom prawidłowej lokacji teoretycznej podjętej tematyki badawczej i poprawnie zidentyfikowanej luki poznawczej było zdefiniowanie głównego celu monografii, który jest odzwierciedlany w usystematyzowaniu wiedzy na temat współpracy międzyorganizacyjnej korporacji i startupów w programach akceleryacyjnych w świetle teorii otwartych innowacji, ale także jej poszerzeniu w trzech kluczowych obszarach tj. a) w identyfikacji sposobu postrzegania oraz znaczenia współpracy międzyorganizacyjnej dla startupów i korporacji; b) w określeniu celów, barier i wyzwań towarzyszących tej współpracy wraz z oceną stopnia ich realizacji; c) w wyodrębnieniu kluczowych cech startupów sprzyjających kooperacji z korporacjami w ramach programów akceleryacyjnych. Ponadto dr Michał Bańka w każdym rozdziale wyodrębnił cele badawcze, które zogniskowane są wokół celu głównego. Biorąc pod uwagę w/w cele stwierdzam, że powinny być one podzielone na cel główny i cele szczegółowe, z pewnością taki zabieg byłby wartościowy z punktu realizacji postulatu poznawczego. Zasadnym byłoby także pogrupowanie celów np. wg. następujących kategorii tj. cele teoriopoznawcze, empiriopoznawcze czy też aplikacyjne. Ponadto cel główny składa się z kilku celów co może utrudniać jego metodyczną weryfikację. Niemniej stwierdzam, że cel główny jest spójny z tytułem pracy oraz kontekstem badawczym. W poszczególnych częściach monografii Habilitant podejmuje starania, by go zrealizować. Z racji obowiązków recenzenta stwierdzam, że pewien niedosyt budzi brak hipotez, lub też tez, które odzwierciedliłyby przyjęte przez Autora ramy konceptualne badań umożliwiające realizację trafnie określonego głównego celu monografii.

Biorąc pod uwagę merytoryczną ocenę monografii należy zauważyć, że praca ma klasyczny układ. Rozpoczyna ją wstęp, wprowadzający do tematyki pracy, który przedstawia założenia postępowania badawczego oraz strukturę pracy. Habilitant scharakteryzował w nim dyskurs otwartych innowacji w kontekście programów akceleryacyjnych dla startupów i ich interakcji z korporacjami. Dr Michał Bańka stara się w tej części monografii dowieść, że skuteczność współpracy międzyorganizacyjnej ma kluczowe znaczenie dla adaptacji i wdrażania innowacyjnych rozwiązań oferowanych przez startupy. Przedstawiony jest także proces badawczy i jego etapy za pomocą rysunku (strona 5 monografii), który w mojej ocenie zasadniczo powinien być umiejscowiony w rozdziale 3 ocenianej pracy. Pomimo wskazanej uwagi doceniam dbałość Autora o uwypuklenie wartości poznawczych, które są skategoryzowane w tabeli 1 (strony 3 – 4 monografii) oraz w syntetycznych opisach dotyczących zawartości merytorycznej poszczególnych rozdziałów.

Rozdział pierwszy poświęcono charakterystyce programów akceleryacyjnych startupów. Przyjmując podejście chronologiczne Autor zaprezentował w nim ewolucję definicji otwartej innowacji (strona 12 monografii). Żałuję, że wspomniana analiza została przedstawiona dla okresu 2003 – 2014, gdyż w ostatnich dziesięciu latach, pojawiły się liczne opracowania i badania w przedmiotowym zakresie. Ponadto pragnę zauważyć, że choć w tytule podrozdziału 1.1 jest także wskazany termin „zamknięte innowacje” to temu zagadnieniu w tej części monografii dr Michał Bańka poświęcił fragmentaryczną uwagę. Poznawczo wartościowym jest zawartość podrozdziału 1.2, w którym Autor prezentuje różnice między podejściem organizacji do procesu zamkniętej innowacji a podejściem do otwartej innowacji, a także w dalszej części rozdziału charakteryzuje model otwartej innowacji. Habilitant stara się również uwypuklić istotę współpracy międzyorganizacyjnej, w tym przepływu wiedzy pomiędzy startupami i korporacjami w procesie tworzenia otwartych innowacji. Przedstawia jednocześnie (strony 22 – 24 monografii) główne czynniki warunkujące efektywność przedmiotowej współpracy wyróżniając m.in.: a) zachowania klientów, b) globalizację i konkurencję, c) politykę i regulacje, d) technologie i inwestycje, e) czynniki środowiskowe, f) czynniki wewnątrzorganizacyjne. Wskazuje także na istotne bariery przedmiotowej współpracy tj. brak zgodności w zakresie komplementarnych zasobów, brak zgodności w zakresie zgodności kulturowej w procesach decyzyjnych, brak zaufania między uczestnikami współpracy, niewłaściwe podejście do metody koordynacji współpracy lub zarządzania konfliktami i zmianami, brak zdolności do dostosowania procesów wymiany między podmiotami, nieprzewidywalność zmian zachodzących w otoczeniu współpracujących organizacji w tym

m.in.. zmian prawnych czy środowiskowych. Warto zwrócić uwagę, że bardzo precyzyjnie analizuje poszczególne motywy współpracy organizacji w modelu otwartej innowacji opierając się na podejściu sieciowania. W ostatniej części rozdziału Habilitant definiuje rolę startupów w modelu otwartej innowacji a także potencjał i strategię współpracy między korporacjami startupami charakteryzując m.in.. konkursy, hackathony, platformy internetowe, venture building, strategiczne partnerstwa, kooperację z działami B+R, inkubatory, akceleratorzy korporacyjne, korporacyjny fundusz venture capital oraz przejęcia startupów. Ponadto charakteryzuje poszczególne fazy tworzenia i rozwoju startupów.

W rozdziale drugim Autor przedmiotowej monografii, definiuje rolę programów akcelerycyjnych startupów w kontekście współpracy międzyorganizacyjnej z korporacjami i procesu otwartej innowacji. W tym względzie przedstawia ramy programów akcelerycyjnych opisując m.in. model współpracy między korporacją a niezależnym zewnętrznym a także wewnętrznym akceleratorem, który pośredniczy w procesie otwartej innowacji pomiędzy korporacją a startupem. Ponadto charakteryzuje (strony 66 – 69 monografii) modele funkcjonowania akceleratorów w tym akceleratora opartego na kapitale własnym, akceleratora bez udziału w kapitale własnym, akceleratora hybrydowego czy akceleratora opartego na wynikach. Interesujące są także rozważania dotyczące rodzajów programów akcelerycyjnych a także procesu i procedur ich organizacji. Za cenne w ramach tego rozdziału uważam, przedstawienie przez Autora własnej koncepcji modelu współpracy akceleratora, startupu i korporacji w programie akcelerycyjnym, z jednoczesną charakterystyką etapów programu akcelerycyjnego. Co ważne Habilitant proponuje własne modele współpracy między korporacjami a startupami po zakończeniu programu akcelerycyjnego, które oparte są na czterech głównych filarach tj. inwestycji kapitałowej korporacji w startupy, współpracy pomiędzy podmiotami w zakresie rozwoju badań, licencjonowaniu przez startupy technologii czy adaptacji kultury innowacyjności korporacji do istniejącej kultury w startupie. Rozważania te są prawidłowo osadzone na poczynionym rozpoznaniu teoretycznym. W tym względzie warto podkreślić prawidłowe kierowanie się przez Habilitanta pragmatyzmem badawczym jako podstawową wartością epistemiczną. Mimo tak szerokiej prezentacji różnych modeli, zabrakło jednak konkluzji – co wynika z tych ustaleń w kontekście zamiarów badawczych Autora, jakie będą dalsze zastosowania tych modeli itp. Ponadto uważam także, że rozważania dotyczące programów akcelerycyjnych w Europie Środkowej i Wschodniej (strony 81 – 83) winny zostać umiejscowione w przedmiotowym rozdziale na jego początku nie zaś na końcu, gdyż zgodnie

z tzw. metodą lejka i procesem poznawczym analiza badanego konstruktu winna rozpoczynać się od szerokiego kontekstu a następnie zawężać do szczegółów.

Dokonując oceny teoretycznej części pracy, należy podkreślić, że Habilitant wykazuje dojrzałą umiejętność prowadzenia dyskursu naukowego. Potrafi porządkować i systematyzować rozmaite koncepcje, dokonuje pogłębionej analizy dotychczasowych ustaleń badawczych, wykazując zdolność ich twórczej integracji oraz logicznej syntezy. Na uwagę zasługuje również podjęta próba uporządkowania rozproszonej wiedzy i przedstawienia autorskiego ujęcia modelu współpracy akceleratora, startupu i korporacji w trakcie trwania i po zakończeniu programu akceleratorycznego. Całość rozważań teoretycznych jednoznacznie potwierdza ugruntowaną i wszechstronną wiedzę Autora w zakresie podjętej problematyki.

Rozdział trzeci ma charakter metodyczny. Na wstępie Habilitant stosując metodę PRISMA analizuje badania i osiągnięcia naukowe dotyczące współpracy międzyorganizacyjnej w programach akceleratorycznych, które są odzwierciedlone w publikacjach wydanych w latach 2006 – 2022 a indeksowanych w bazach Scopus i Web of Science. Rozważania w przedmiotowym zakresie konkluduje stwierdzeniem, że nadal analizowana współpraca jest niedostatecznie zbadana w literaturze międzynarodowej. W dalszej części, rozdziału, z uwagi na realizację celu badawczego jakim jest analiza współpracy międzyorganizacyjnej w procesie otwartej innowacji w Polsce, dr Michał Bańka dokonuje analizy stanu wiedzy w krajowej bazie danych tj. BazEkon oraz w projektach badawczych finansowanych przez Narodowe Centrum Nauki. W tym względzie, pragnę podkreślić, że okres czasowy dot. przeglądu BazEkon, nie był tożsamy z okresem dla publikacji indeksowanych w bazach Scopus i Web of Science, gdyż odnosił się do lat 1982 – 2023, natomiast w przypadku projektów badawczych nie został podany początkowy okres przeglądu. Brak ujednolicenia okresu, może wpływać na pojawiające się pewne niedoskonałości w zakresie procesu komparatystycznego analizowanego konstruktu. W konkluzji przedmiotowych rozważań, Habilitant na stronach 120 – 121 monografii, argumentuje, iż analiza danych zawartych w bazach NCN i BazEkon jednoznacznie wskazuje na zauważalny niedobór krajowych badań naukowych poświęconych współpracy między korporacjami a startupami w zakresie programów akceleratorycznych, co skutkowało koncentracją Autora monografii w rozdziałach teoretycznych na publikacjach międzynarodowych. W dalszej części rozdziału Habilitant przedstawia najważniejsze rezultaty w zakresie przeglądu literatury, które są zogniskowane w trzech obszarach tj. 1) celach i korzyściach wynikających z realizacji programów akceleratorycznych z udziałem przedsiębiorstw; 2) szansach i aktualnych wyzwaniach dla programów akceleracji przedsiębiorstw; 3) kluczowych czynnikach istotnych z punktu

widzenia strategii, zarządzania i struktury działania programów akceleracji startupów. W konkluzji rozważań dr Michał Bańka definiuje luki badawcze oraz cele badań, twierdząc, że przeprowadzone analizy, ujawniły potrzebę przeprowadzenia pogłębionych badań, które mogą znacząco wzbogacić wiedzę w obszarze otwartych innowacji i funkcjonowania programu akceleracyjnych dla startupów. Co więcej twierdzi, także, że podjęcie tej problematyki stanowi oryginalny wkład dla rozwoju dyscypliny nauk o zarządzaniu i jakości w zakresie teorii i praktyki innowacji, poprzez identyfikację nowych wzorców współpracy pomiędzy korporacjami a startupami w procesie tworzenia i rozwoju otwartych innowacji. W dalszej części rozdziału trzeciego, Autor przedstawia metodykę badań, wnikliwie i szczegółowo wyjaśnia procedurę badań ilościowych i jakościowych, dobór i charakterystykę próby w obu badaniach. Oceniając całościowo rozdział trzeci stwierdzam, że rozważania związane z przeglądem literatury (strony 115 – 127 monografii) winny zostać ujęte w pracy w rozdziałach teoretycznych, w których Autor charakteryzuje poszczególne paradygmaty związane z międzyorganizacyjną współpracą korporacji i startupów w procesie akceleracji. Doceniam, że Habilitant poprzez podjęcie próby systematycznego przeglądu literatury, chciał zdefiniować lukę badawczą, jednak mając na względzie postulat eklektyzmu metodologicznego w naukach o zarządzaniu i jakości, właściwym rozwiązaniem było umiejscowienie przedmiotowej analizy w wcześniejszych rozdziałach. Mimo to, stwierdzam, że przyjęta w pracy metodyka badań odzwierciedla podjęty problem badawczy oraz postawione cele. Należy także docenić, że dr Michał Bańka podjął próbę triangulacji metod realizując zarówno kwestionariuszowe, jak i wywiady pogłębione, w podziale na badania pilotażowe jak i badania właściwe, a także obserwacje terenowe programów akceleracyjnych startupów z udziałem korporacji co umożliwiło zebranie określonych danych. Żałuję w tym miejscu, że w monografii Autor nie zamieścił kwestionariusza ankiet, co mogłoby zasadniczo przyczynić się do wzmocnienia potencjału replikacyjnego przedmiotowych badań. Pomimo tego, wartym podkreślenia jest fakt, że wobec braku oficjalnych danych dotyczących funkcjonujących startupów w Polsce, Habilitant przeprowadził badania wśród 101 startupach, co należy uznać za satysfakcjonujący wyniki.

Rozdział czwarty koncentruje się na empirycznej analizie dotyczącej postrzegania współpracy międzyorganizacyjnej między startupami a korporacjami w programach akceleracyjnych. Habilitant starał się zbadać mechanizmy interakcji pomiędzy w/w podmiotami, ze szczególnym uwzględnieniem znaczenia inicjacji współpracy, roli i funkcji programów akceleracyjnych oraz kwestii bilansu pomiędzy osiąganymi korzyściami a

ponoszonymi nakładami. Zakres badań jak wskazuje Autor monografii odnosi się do badań ilościowych i jakościowych. Uważam, że w tej części pracy szczególnie potencjał metod jakościowych nie został w pełni wykorzystany, w tym brak jest wskazanych narzędzi wspierających analizę niniejszych rezultatów np. NVivo, Atlas czy Leximancer. Ponadto pewien niedosyt budzi część poświęcona dyskusji wyników. Zasadnym byłoby zaakcentowanie głosu Autora w tej dyskusji, rozszerzenie zakresu analiz porównawczych, komentarzy i ocen dotyczących uzyskanych wyników. Pomimo tego stwierdzam, że zawarte wnioski są interesujące z perspektywy realizacji celu głównego monografii, gdyż Habilitanta wykazał, że w programach akcelerycyjnych nawiązanie współpracy z korporacjami jest ważne dla startupów. Co więcej, udowodnił, że nawiązanie współpracy ze startupami stanowi istotny element strategii rozwojowych korporacji, umożliwiając im dostęp do innowacyjnych rozwiązań oraz elastycznych modeli działania, niedostępnych zazwyczaj w dużych, zhierarchizowanych strukturach organizacyjnych. Autor monografii dowiódł, iż akceleratory oraz programy akcelerycyjne w znacznym stopniu przyczyniają się do intensyfikacji współpracy pomiędzy startupami a korporacjami. Z jednej strony wynika to z potrzeby testowania przez startupy własnych rozwiązań w realiach rynkowych, z drugiej zaś z dążenia korporacji do pozyskiwania nowych źródeł innowacji oraz budowania przewag konkurencyjnych. W konsekwencji uczestnictwo w programach akcelerycyjnych istotnie zwiększa możliwości startupów w zakresie wdrażania innowacji oraz sprzyja zawieraniu umów handlowych dotyczących sprzedaży ich produktów i usług partnerom korporacyjnym. Habilitant wykazał ponadto, że korzyści wynikające z udziału startupów i dużych organizacji w programach akcelerycyjnych przewyższają nakłady ponoszone na nawiązanie i utrzymanie współpracy, co potwierdza strategiczne znaczenie tego typu inicjatyw dla rozwoju ekosystemu innowacji.

W rozdziale piątym dr Michał Bańka, dokonuje weryfikacji celów korporacji nawiązujących współpracę ze startupami w programach akcelerycyjnych, a także startupów inicjujących kooperację z dużymi przedsiębiorstwami. Diagnozuje również wyzwania i trudności przedmiotowej współpracy. Habilitant dowodzi, że korporacje, w przeciwieństwie do startupów odnoszą jedynie ograniczone korzyści w ramach programów akcelerycyjnych, co może obniżać jakość współpracy z startupami i prowadzić do nieefektywnego wykorzystania zasobów materialnych i niematerialnych dużych przedsiębiorstw. Autor monografii wskazuje, że źródła sukcesów oraz zysków osiągniętych przez startupy należy upatrywać nie tylko w szerokim wsparciu, jakie młodym firmom zapewniają akceleratory, lecz także w samej naturze

startupów. Podmioty te odznaczają się bowiem specyficznymi cechami odróżniającymi je od dużych, ugruntowanych korporacji. Przede wszystkim cechuje je większa skłonność do podejmowania ryzyka, elastyczność w działaniu oraz umiejętność szybkiego wdrażania innowacyjnych rozwiązań w odpowiedzi na zmieniające się warunki rynkowe. Dzięki tym właściwościom startupy potrafią efektywnie wykorzystywać szanse, które dla dużych organizacji często pozostają niedostępne lub zbyt ryzykowne. Ponadto Habilitant trafnie zauważa, że choć dotychczasowe modele programów akceleratorów w znacznym stopniu przyczyniły się do wspierania innowacyjności i rozwoju przedsiębiorczości, to w obecnych realiach wymagają one istotnych modyfikacji. Potrzeba zmian wynika przede wszystkim z konieczności lepszego dostosowania tych programów do potrzeb wszystkich ich uczestników – zarówno samych startupów, jak i korporacji oraz instytucji wspierających. Kluczowym wyzwaniem, jakie identyfikuje dr Michał Bańka, jest proces selekcji uczestników do programów akceleratorów. W jego ramach często zdarza się, zdaniem Habilitanta, iż do programów przyjmowane są startupy pozbawione odpowiedniego potencjału rozwojowego bądź zdolności do efektywnej współpracy z dużymi organizacjami. Skutkuje to obniżeniem efektywności całego procesu akceleracji, a niekiedy także stratami finansowymi uczestniczących firm. W związku z powyższym dr Michał Bańka podkreśla konieczność opracowania bardziej precyzyjnych i wieloaspektowych kryteriów selekcji, które pozwoliłyby na wcześniejsze rozpoznanie realnych możliwości rozwojowych startupów oraz ich zdolności do współdziałania z dużymi podmiotami. Autor monografii twierdzi, że tylko takie podejście może przyczynić się do zwiększenia skuteczności akceleratorów, lepszego dopasowania uczestników programów oraz w konsekwencji do pełniejszej realizacji nadrzędnych celów akceleracji, jakimi są wspieranie innowacyjności, budowanie wartościowych partnerstw biznesowych i wzmacnianie ekosystemu przedsiębiorczości.

Ostatni rozdział monografii dotyczy identyfikacji kluczowych cech startupów, które warunkują skuteczność współpracy międzyorganizacyjnej w programach akceleratorów. W tym względzie Habilitant, wykorzystując narzędzia korelacji statystycznej w tym m.in. test Kruskala-Wallisa oraz Dunna-Sidaka, analizuje czynniki demograficzne założycieli startupów w tym liczbę członków założycieli startupu, ich wiek, płeć, wykształcenie, doświadczenie zawodowe. Ponadto bada wpływ na przedmiotową współpracę uwarunkowań związanych z m.in. długością działalności startupu na rynku, liczbą zatrudnionych osób, odsetkiem pracowników zatrudnionych na podstawie umowy o pracę w startupie, obecnością obcokrajowców wśród założycieli lub osób zajmujących kluczowe stanowiska w startupie,

średnim miesięcznym poziomem przychodów, sposobie finansowania startupu w momencie jego powstania oraz w dalszym funkcjonowaniu, liczbą patentów, współpracą z podmiotami zagranicznymi, liczbą zagranicznych klientów oraz powiązań zmiennych dotyczących współpracy startupu z korporacją z osiągniętym poziomem współpracy międzyorganizacyjnej, a także z jego gotowością do nawiązania współpracy. Uważam, że w tej części monografii Habilitant dowiódł, iż skuteczność współpracy startupów z korporacjami w ramach programów akceleryacyjnych determinowana m.in. przez moment podjęcia współpracy – gdyż zbyt wczesna faza rozwoju startupu, przy braku stabilnego modelu biznesowego i odpowiednich zasobów, istotnie obniża szanse powodzenia przedmiotowej kooperacji. Jednocześnie wskazuje, że ważnym czynnikiem jest wcześniejsze doświadczenie we współpracy ze średnimi przedsiębiorstwami, które pozwala startupom przygotować się do wymagań dużych organizacji. Ponadto wyniki badań wskazują również, że kluczowymi determinantami są orientacja na wzrost przychodów oraz zdolność do zwiększania satysfakcji klientów. Czynniki te, wysoko cenione przez korporacje, wzmacniają atrakcyjność startupów jako partnerów biznesowych. Habilitant słusznie podkreśla rolę zasobów organizacyjnych, wielkości zespołu założycielskiego, posiadania gotowego produktu oraz odpowiedniego zabezpieczenia własności intelektualnej. W świetle przeprowadzonych analiz Autor wykazał, iż uwzględnienie tych kryteriów w procesie selekcji startupów do programów akceleryacyjnych może znacząco podnieść ich efektywność i ograniczyć ryzyko marnotrawstwa zasobów materialnych i intelektualnych startupów. Wnioski te należy uznać za cenny wkład w rozwój badań nad mechanizmami funkcjonowania ekosystemu innowacji.

Oceniając część empiryczną monografii, stwierdzam, że Habilitant posiada kompetencje w prowadzeniu badań empirycznych, prezentowaniu ich wyników w przejrzysty i rzetelny sposób oraz formułowaniu na ich podstawie wniosków. Ta część pracy ma wartość poznawczą, bowiem zidentyfikowane w badaniach jakościowych i testowane w badaniach ilościowych zależności współpracy międzyorganizacyjnej startupów i korporacji w programach akceleryacyjnych nie były dotychczas w krajowej literaturze przedmiotem głębszych analiz. Pewien niedosyt budzi brak komentarzy, porównań, ocen, wniosków w odniesieniu do innych badań w przedmiotowym zakresie oraz brak szczegółowej analizy dotyczącej badań jakościowych. Ponadto brak załączonych narzędzi badawczych w tym kwestionariusza ankiety czy wywiadu oraz autorskiego modelu badawczego, także w pewien sposób utrudnia analizę treści zawartych zwłaszcza w rozdziałach czwartym i piątym.

Monografia kończy się podsumowaniem, w którym Autor stara się wykazać realizację celu a także przedstawić najważniejsze zalecenia w zakresie efektywnej współpracy międzyorganizacyjnej pomiędzy startupami a korporacjami na rzecz otwartych innowacji. Uzupełnieniem tej części jest przedstawianie ograniczeń badawczych (w tym głównie wynikających z małej liczby korporacji, które wzięły udział w badaniu jak również, z obszarem przestrzennym – badania zostały przeprowadzone w Polsce) oraz nakreśleniu kierunku przyszłych badań.

Dokonując oceny wkładu monografii w rozwój dyscypliny nauki o zarządzaniu i jakości stwierdzam, że na płaszczyźnie poznawczej praca wzbogaca teorię sieci, zasobową, interesariuszy o ujęcie charakterystyczne dla współpracy międzyorganizacyjnej pomiędzy korporacjami a startupami w programach akceleryacyjnych ukierunkowanych na rzecz otwartych innowacji. Dodatkowo, systematyzuje i syntetyzuje wiedzę na temat kluczowych uwarunkowań i predyktorów przedmiotowej współpracy. Badania Habilitanta mają także walor użyteczny, który związany jest zwłaszcza z poprawą współpracy pomiędzy startupami i korporacjami w procesie tworzenia i rozwoju otwartych innowacji. W kontekście implikacji rezultatów należy stwierdzić, że Habilitant formuje szereg rekomendacji, których zadaniem jest intensyfikacja w zakresie przedmiotowej współpracy.

Konkludując ocenę monografii dr Michała Bańki stwierdzam, że **został spełniony** przez Habilitantkę **drugi warunek** w odniesieniu do z art. 219 ust. 1 pkt. 2a Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Po lekturze monografii stwierdzam, że jest to dzieło oryginalne, które we właściwy sposób łączy wątek teoretyczny i empiryczny, rozwijając dotychczasową wiedzę w dyscyplinie nauk o zarządzaniu i jakości

4. Ocena pozostałej aktywności Habilitanta w tym ocena aktywności realizowanej w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej (w rozumieniu art. 219 ust. 1 pkt. 3 Ustawy z dn. 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce)

Dokonując oceny pozostałego dorobku naukowego stwierdzam, że zainteresowania Habilitanta oscylują wokół tematyki związanej z współpracą startupów i korporacji w programach akceleryacyjnych oraz innowacjach i przedsiębiorczości. Stanowią one przedmiot publikacji naukowych, przygotowywanych zarówno indywidualnie, jak i we współautorstwie. W okresie po uzyskaniu stopnia doktora Michał Bańka opublikował 29 prac naukowych w tym: 5 monografii naukowych, 5 rozdziałów w monografiach oraz 19 artykułów. Monografie były

wydawane w renomowanych wydawnictwach m.in. Routledge, Politechnika Warszawska czy Difin zaś artykuły w czasopismach m.in. Journal of Open Innovation: Technology, Market, and Complexity Journal of Co-operative Organization and Management, Scientific Journal of Silesian czy Journal of Small Business and Enterprise Development które są indeksowane międzynarodowych bazach naukowych w tym bazach WoS czy Scopus. Dorobek badawczy Habilitanta, zwłaszcza Jego publikacje naukowe, które powstały po uzyskaniu stopnia doktora, zasługują na pozytywną ocenę. Analiza treści załączonych publikacji prowadzi do wniosku, że obejmują one bardzo szeroki zakres zagadnień (m.in. przedsiębiorczość, innowacje, startupy, współpraca korporacji i startupów w programach akceleracyjnych), a także odnoszą się do różnorodnej grupy podmiotów (m.in.. korporacji, przedsiębiorstw sektora high – tech, małych i średnich przedsiębiorstw, urzędów państwowych, uczelni, prywatnych inwestorów). Ponadto dyskusja naukowa w poszczególnych publikacjach prowadzona jest w interesujący sposób, oparta na rzetelnym przeglądzie literatury oraz właściwie przeprowadzonym procesie empirycznym, z jasno omówionymi aspektami metodycznymi, przejrzystą prezentacją wyników badań i trafnymi wnioskami sformułowanymi na ich podstawie. Poszczególne prace charakteryzują się logicznym układem i strukturą oraz skutecznie realizują wyznaczone cele. Należy podkreślić, że istotnym aspektem działalności Habilitanta w tym względzie jest aktywna współpraca z zespołami badawczymi, zarówno krajowymi, jak i międzynarodowymi, co potwierdza jego umiejętność efektywnej pracy w grupie badawczej. Ponadto warto odnotować fakt, że w ostatnich latach tj. od 2021 r. dorobek publikacyjny dr Michała Bańki staje się bardziej rozpoznawalny, o czym świadczy wzrost liczby cytowań – w bazie Google Scholar wynosi 434 indeks Hirscha – 12, w bazie Web of Science – 45, indeks Hirscha – 5, a w bazie Scopus – 68, indeks Hirscha – 5. Stwierdzam, że cytowalność i indeks Hirscha Habilitanta są na dobrym poziomie, adekwatnym do etapu Jego rozwoju naukowego. Uważam także, że osiągnięcia publikacyjne dr Michała Bańki wskazują na Jego konsekwentny rozwój naukowy, aktywność w zespołach badawczych oraz umiejętność publikowania w prestiżowych wydawnictwach międzynarodowych.

Działalność naukowa dr Michała Bańki obejmuje również udział w krajowych i zagranicznych konferencjach i seminariach naukowych, odbycie staży naukowych oraz realizację projektów i podejmowanie inicjatyw badawczych, w tym z krajowymi i zagranicznymi partnerami. Łącznie wygłosił 36 referaty naukowe na krajowych i zagranicznych konferencjach naukowych, a także był członkiem komitetów organizacyjnych 5 konferencji. Odbył także dwa staże badawcze na Uniwersytecie Stanforda – Department of

Civil & Environmental Engineering współpracując bezpośrednio z prof. Michael Lepech (13.06 – 11.08.2022) oraz Jagiellońskim Centrum Innowacji w Krakowie (15.05 – 31.12.2023) podczas którego, prowadził badania na Wydziale Zarządzania i Komunikacji Społecznej Uniwersytetu Jagiellońskiego (Instytut Ekonomii, Finansów i Zarządzania) z zespołem dr hab. Jerzego Rosińskiego, prof. UJ. Na uwagę zasługuje również liczne uczestnictwo w projektach badawczych, rozwojowych, finansowanych m.in. przez Komisję Europejską Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Ministra Rozwoju Regionalnego, Narodowe Centrum Badań i Rozwoju, Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości.

Za osiągnięcia w działalności naukowo-dydaktyczną i organizacyjną dr Michał Bańka sześciokrotnie otrzymał nagrodę Rektora Politechniki Warszawskiej w tym dwukrotnie zespołową nagrodę II stopnia za osiągnięcia naukowe, dwukrotnie zespołową nagrodę II stopnia za osiągnięcia dydaktyczne oraz dwukrotnie zespołową nagrodę II stopnia za osiągnięcia organizacyjne.

Jest członkiem Towarzystwa Naukowego Organizacji i Kierownictwa, Academy of Management, oraz studenckiego koła naukowego Zarządzania Przedsiębiorstwem – Organizator na Politechnice Warszawskiej.

Habilitant posiada ponad dwudziestoletnie doświadczenie zawodowe, obejmujące szeroką współpracę z otoczeniem społeczno-gospodarczym na styku nauki, biznesu i administracji publicznej. W dotychczasowej aktywności szczególnie wyróżnia się Jego zaangażowanie w inicjatywy międzynarodowe, w tym we współpracę z Poland in Silicon Valley Center for Science Innovation and Entrepreneurship, której celem jest integracja polskiego środowiska naukowego i biznesowego z ekosystemem Doliny Krzemowej. Działalność ta dowodzi zdolności Habilitanta do skutecznego tworzenia fundamentów w zakresie współpracy nauki i biznesu.

Istotnym elementem dorobku Kandydata jest jego wieloletnie doświadczenie menedżerskie. Kierował On pracami zespołów w ramach strategicznych departamentów Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości, tj. Departamentu Rozwoju Startupów, Departamentu Wsparcia Instytucji Otoczenia Biznesu oraz Departamentu Instrumentów Finansowych. Zakres tej działalności obejmował zarówno tworzenie i realizację programów wsparcia przedsiębiorczości, jak i wdrażanie instrumentów finansowych sprzyjających rozwojowi innowacyjnych firm. Na szczególną uwagę zasługuje także działalność przedsiębiorcza Habilitanta. Jest on założycielem akceleratora startupów Accelpoint oraz inicjatorem międzynarodowego programu Pitch Me Baby, wspierającego rozwój młodych firm

technologicznych oraz zespołów badawczo-rozwojowych. Inicjatywy te stanowią ważny wkład Habilitanta w rozwój ekosystemu innowacji w Polsce i w Europie, a zarazem wskazują na Jego umiejętność skutecznego łączenia kompetencji naukowych, organizacyjnych i biznesowych.

Na podstawie przedstawionych powyżej faktów można stwierdzić, że dr Michał Bańka wykazuje dobrą aktywność naukową, dydaktyczną i organizacyjną w wymiarze międzynarodowym, i krajowym co przekłada się na Jego wkład w rozwój nauk o zarządzaniu i jakości. Współpraca Habilitanta z zagranicznymi i krajowymi instytucjami akademickimi udział w licznych międzynarodowych konferencjach oraz projektach badawczych potwierdzają Jego ugruntowaną pozycję w środowisku naukowym. Biorąc pod uwagę zakres oraz jakość prowadzonych badań przez dr Michała Bańki, Jego aktywność w różnych instytucjach, oceniam ją jako efektywną i zgodną z najlepszymi standardami naukowymi.

Mając powyższe na względzie stwierdzam, że dr Michał Bańka **spełnia trzeci warunek** w odniesieniu do art. 219 ust. 1 pkt. 3 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Kandydat wykazał odpowiednią aktywność w realizacji projektów badawczych i publikacjach naukowych oraz aktywność naukową w więcej niż jednej uczelni.

5. Wnioski i rekomendacja

Na podstawie analizy załączonej dokumentacji habilitacyjnej Pana dr Michała Bańki a także mając na uwadze fakt, że stopień doktora habilitowanego zgodnie z art. 219 ust. 1 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, może być nadany osobie, która:

1. posiada stopień doktora;
2. posiada w dorobku osiągnięcia naukowe albo artystyczne, stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny, w tym co najmniej 1 monografię naukową lub 1 cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopiśmie naukowych lub recenzowanych materiałach naukowych z konferencji naukowej;
3. wykazuje się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej, stwierdzam, że wszystkie trzy kryteria są spełnione przez Habilitanta.

W związku z powyższym udzielam pozytywnej rekomendacji dla wniosku dr Michała Bańki o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości.

